

INFORMACE O CHARTĚ 77

Listopad 1983

M

Dokument Charty 77 č. 38/83 /otevřený dopis západoevropským mírovým hnutím/	1
Dokument Charty 77 č. 39/83 /dopis prezidentu republiky/	1
Sdělení Výboru na obřenu nespravedlivě stíhaných	
Sdělení č. 345 /Výslechy signatářů Charty 77/	3
Sdělení č. 346 /Pravomocný rozsudek nad kněžími J. Mazancem a F. Pometlem/	3
Sdělení č. 347 /Trestní stíhání katolíků v Olomouci/	4
Sdělení č. 348 /Zadržení dr. Jaroslava Šabaty/	5
Sdělení č. 349 /Souhrnné sdělení o případech VONSu k 15.11.1983/	5
Jiří Ruml: O raketách a vyvrácených vratech od stodoly	13
Krátké zprávy	15

0 0 0 0 0 0

oo

Informace o Chartě 77, vydává nezávislá redakční skupina signatářů
Chartě 77
Adresa: Anna Šabatová, Anglická 8, Praha 2

Dokument Charty 77 č.38/83

Otevřený dopis západoevropským mirovým hnutím

Vážení přátelé,

od doby, kdy se některým z vás podařilo setkat se s námi během Světového shromáždění za mír a život, proti jaderné válce v Praze, neuplynula ani polovina roku. Během ní jsme někdy měli možnost sledovat vaše odhodlané protesty zejména proti rozmístění raket v Evropě. Tímto dopisem vás chceme stručně informovat o současné situaci Charty 77.

Před nedávnem rozhodla čsl.vláda o rozmístění raket na našem území. V souvislosti s tím odvezla st.bezpečnost v prvních listopadových dnech na dvě desítky signatářů Charty 77 včetně mluvčích k mnohahodinovým výslechům. Při této příležitosti nám bylo sděleno, že zaujme-li Charty 77 stanovisko k rozmístování raket na čsl.území, dojde k trestnímu stíhání pro nerušování obranyschopnosti země.

Občanská iniciativa Charty 77 je si vědoma, že hrozba silou, ostrá konfrontace, již jsme v poslední době svědky v mezinárodních vztazích, máří naději probuzenou madridskými jednániami v celé jejich šíři. Místo respektování skutečných tužeb lidí po pokojném soužití bez ohledu na hranice se utužuje a posiluje neblahý stav rozdělení a nevraživosti mezi státy. Charty 77 chce přispívat k překonání této znepokojující situace tím, že je odhodlána nadále plnit úkoly, které si uložila při svém vzniku téměř před sedmi lety, obranu lidských práv. Jak jsme se na tom shodli ve společném prohlášení, které jsme s řadou z vás stačili v Praze v letočním červnu podepsat, boj za mír není pro nás - stejně jako všude v civilizovaném světě - možný jinak, než jako součást úsilí o dodržování lidských práv v tom smyslu, jak otom hovoří řada závazných mezinárodních paktů a smluv, které přijala i československá vláda.

Přejeme vašemu úsilí mnoho záaru, podporujeme vaše požadavky žádající světové velmoci o urychlené jednání a pokračování v něm, aby byly zastaveny závody ve zbrojení.

Praha listopad 1983

Jan Kozlík

mluvčí Charty 77

Marie Rút Křížková

mluvčí Charty 77

Anna Marvanová

mluvčí Charty 77

Rudolf Battěk, mluvčí Charty 77, tč. ve vězení

Ladislav Lis, mluvčí Charty 77, tč. ve vězení

○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

Dokument Charty 77 č.39/83

Prezident ČSSR dr.Gustáv Husák

Předseda vlády ČSSR

Předseda Federálního shromáždění ČSSR

Generální prokurátor ČSSR

Vědomi si vážnosti mezinárodní politické situace, ba právě v této situaci, chceme upozornit na jeden její důležitý aspekt. Chápeme tuto krizi mezinárodních vztahů jako krizi vzájemné důvěry, bez které, jak se domníváme, nebude možné zastavit další kola horčeného zbrojení.

Sdílíme proto uspokojení všech mírumilovných lidí, že se delegacím účastnických států podařilo po úporných diskusích a usilovné práci dohodnout se na textu Výsledného dokumentu, který podle usnesení předsednictva UV KSC i vlády ČSSR z 20.9.1983 "zakotvuje pokračování politiky míru, uvolnování, dialogu Východ-Západ a rozvíjení všeestranné spolupráce na zásadách mirového soužití" a vítáme, že uvedené usnesení uložilo příslušným čsl.orgánům plnit ustanovení Výsledného dokumentu.

Jestliže však přesto, jak jsme nyní svědky, k politice uvolňování nedochází, tj. potřebná důvěra chybí, pak je to, jak se domníváme, proto, že některými politiky jak na Východě tak na Západě byla popomíjena ta část dohod, která se týká lidských práv, a to ve prospěch části vojensko-politické a hospodářské.

My jsme napak přesvědčeni, že důležitý respekt k právům jednotlivce je předpokladem důvěryhodnosti státu navnek a v přítomné chvíli by významně ovlivnil veřejné mínění, i posílil pozici mirových sil na Západě. Odpovídá to i znění Závěrečného aktu z Helsink a Výsledného dokumentu z Madridu, které zdůrazňují stejnou platnost všech principů helsinské deklarace a jejich vzájemnou souvislost a podmíněnost. Považovali jsme proto za svoji povinnost seznámit se s úplným textem Výsledného dokumentu, zejména pak s tou jeho částí, jež se za-

bývá problematikou lidských práv. Ustanovení této části Výsledného dokumentu znamenají významný pokrok.

Obracíme se k presidentu republiky jako k nejvyššímu státnímu představiteli, k předsedovi vlády ČSSR jako garantu plnění závazků vládními orgány, k předsedovi shromáždění ČSSR jako k představiteli nejvyššího zákonodárného orgánu, jemuž je uloženo tyto zásady vtělit do našeho právního řádu a ke generálnímu prokurátorovi ČSSR jako ke strážci zákonnosti a předkládáme návrh na uskutečnění konkrétních opatření:

1/Zádáme, aby byly vzaty v úvahu stanoviska a podněty, jež předložila Charta 77 v dokumentu č.15 z 8.února 1978.

2/V souladu s Výsledným dokumentem žádáme, aby ČSSR přistoupila k i k těm částem Paktu, u nichž to dosud neučinila. Jde zejména o prohlášení podle čl.41 Paktu o občanských a politických právech, jímž se uznává kompetence Výboru pro lidská práva. Tento výbor byl zřízen podle čl.28 Paktu, aby přijímal a posuzoval sdělení členských států o tom, jak je Pakt plněn jinými státy. Dále jde o Opční protokol k Paktu o občanských a politických právech, jímž se uznává právo téhož Výboru přijímat a posuzovat sdělení jednotlivců o tom, jak je Pakt plněn. Navrhujeme, aby vláda ČSSR učinila náležitou formou prohlášení podle čl. 11 Paktu a přistoupila k Opčnímu protokolu k Paktu o občanských a politických právech.

3/Výsledném dokumentu se zavázaly zúčastněné státy, tedy i ČSSR, uskutečnit potřebná opatření k účinnému zaručení práva jednotlivce známostvá práva a povinnosti v oblasti lidských práv, jak je stanoveno v Závěrečném aktu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě. Navíc potvrzuje aktivní a pozitivní úlohu, kterou využíváním tohoto práva mají osoby přispívající k cílům stanoveným Závěrečným aktem i Výsledným dokumentem. Přislíbená ustanovení zavazují zúčastněné státy k respektování iniciativních kroků, jež jejich občané, at jednotlivě nebo ve formálních či neformálních pospolitostech počnikají k dodržování lidských práv a základních svobod. Zádáme čsl.vládu, aby v souladu s Výsledným dokumentem postupovala vůči občanské iniciativě, jakou je Charta 77 a Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných, v plném souladu s čl.29 Ústavy, věžně poszvala jejich připomínky, návrhy a námety, večeře na ně odpovídala a chránila jejich účastníky před akty zvůle bezpečnostního či jiného aparátu, jimž byli mnozí v uplynulých sedmi letech protiprávně vydáni na pospas.

Počitivé a důsledné plnění Výsledného dokumentu vyžaduje rovněž neprodlené propuštění na svobodu všech občanů, kteří byli nespravedlivě odsouzeni na základě takového výkladu s aplikací trestního zákona, který je v otevřeném rozporu s Pakty o lidských právech, jak upozornila Charta 77 v dokumentu č.18 z 13.dubna 1982, a jak potvrzuje i Výsledný dokument z Madridu. V současné době jsou vězněni z těchto důvodů např. Rudolf Battěk, Jiří Grugorád, Ivan Jirous, prof.Libverda, Ladislav Lís, Jan Litomiský, V.Soukup, Jar.Savrda, Petr Uhl, bratři Vünschové a další.

Nepochybujeme o tom, že postoj, jaký zaujmou odpovědné orgány k této návrhům, bude posuzován všemi, kdo mají vážný zájem na zabezpečení míru a spolupráce, za kritérium opravdovosti a důvěryhodnosti, a níž tyto orgány přistupují k úkolům, uloženým jim Výsledným dokumentem na poli mezinárodním.

V této situaci jsme nuceni připomenout, že důvěryhodnosti našich orgánů jako garantů plnění Výsledného dokumentu neprospívá policejní razie ze začátku listopadu, kdy byly orgány Bezpečnosti podrobeny mnohohodinovým výslechům na dvě desítky občanů - signatářů Charty 77, přičemž bylo mluvčím Charty 77 i několika dalšími signatáři nepokrytě vyhrožováno trestním postihem, vyslovili se k rozhodnutí vlády ČSR o rozmístění raket na našem území. Takový postup St.bezpečnosti je nejen v rozporu s čsl.zákony, ale staví do podivného světla postoj našich oficiálních míst k mírovým hnutím na Západě, jakoby podpora, kterou jim poskytuji, nebyla výsakem úcty k jejich občanskému postoji, nýbrž jen využívala jako nástroje jen proto a potud, slouží-li k oslabení opačné strany.

Stejně jako mnozí občané na Západě i my jsme znepokojeni současným stupnováním závodů ve zbrojení, a rozestavováním atomových raket v různých zemích, samozřejmě také na území naší vlasti. Jeme si vědomi toho, že - jak konstatovala i pražská deklarace členských států Varš.smlouvy z ledna t.r. - toto "rozmisťování nových systémů jaderných zbraní a ostatních prostředků hromadného ničení" bude stále více podryvat stabilitu vojensko-strategické situace, zvyšovat mezinárodní napětí a komplikovat vztahy mezi státy." Rovněž máme napaměti to, co bylo tak často opakováno v našich sdělovacích prostředcích v souvislosti s

chystaným umístěním amerických raket v západní Evropě - že "umístění těchto zbraní nezvyšuje bezpečnost zemí, na jejichž území jsou rozestavěny, nýbrž je naopak vydává nebezpečí atomového útoku či odvetného úderu, jenž může znamenat zničení celého území a všeho života v něm".

Proto vítáme madridskou dohodu o svolání konference o opatřeních k posílení důvěry a bezpečnosti i o odzbrojení v Evropě do Stockholmu na leden příštího roku, jako smysluplnější krok na cestě k míru.

Aby však takové jednání vůbec mělo naději na úspěch, aby nebylo "dialogem hluchých", pak musí být jeho účastníkům něco společné. Domníváme se, že tím společným musí být úcta k právu, spravedlnosti a pravdě, odpovědnost každé vlády k vlastnímu národu a celému lidstvu, a to k současným i budoucím pokolením. To osvědčí každý účastník nejlépe na vztahu ke svým občanům.

Proto žádáme naši vládu, aby nepřipouštěla jen projevy naprostého souhlasu, ale ponechala právo občanům vyjádřit se svobodně ve všech otázkách veřejného zájmu, aby informovala o svých opatřeních na tomto poli a zveřejnovala i argumenty druhé strany, aby nebránila neformálním setkáním a dialogem občanů Československa s angažovanými občany a skupinami ze Západu. Připomínáme, že podle Mezinárodního paktu o obč. a pol.právech, který přijalo i Československo, nesmí být toto právo suspendováno jinak než "za mimoriadné situace, která je úředně vyhlášena, jeli ohrožen život národa".

Připomínáme při této příležitosti slova Výsledného dokumentu madridské schůzky o tom, že "přísné dodržování a respektování" všech principů vyhlášených v Závěrečném aktu z Helsink "ve všech jejich aspektech je podstatným předpokladem zlepšení vzájemných vztahů zúčastněných států", které také vyjádřily v též dokumentu své odhodlání plnit všechna ustanovení z Helsink, obzvláště pak v Závěrečném aktu uvedených 10 principů, jejichž "přísné a neomezené dodržování a plnění i uvádění v praxi" je předpokladem a důkazem vážnosti, výrovnatnosti a účinnosti "opravdového úsilí zaměřeného k zastavení rostoucího zbrojení, jakož i k upevnění důvěry a bezpečnosti i k odzbrojení", jak o tom hovoří plný text Výsledného dokumentu z Madridu.

Práha 14. listopadu 1983

Jan Kozlík
mluvčí Charity 77

Marie Rút Křížková
mluvčí Charity 77

Anna Marvanová
mluvčí Charity 77

○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

Sdělení VONS č.345 /Výslechy signatářů Charty 77/

Ve dnech 3.-7-11-1983 proběhly v Praze výslechy sedmnácti osob, většinou signatářů Charty 77, vč. jejich tří mluvčích. Téměř všichni vyslýchani byli k výslechům předvedeni bez předchozího písemného předvolání. Výslechy byly velmi dlouhé - až třináct hodin - a tři z předvedených /dr. Václav Benda, prof. Jiří Hájek a mluvčí Charty 77 Jan Kozlík/ byli jako údajně podezřelí z pobuřování /§100 tr.z./ zadržováni na více než 24 hodin. Jako záminka sloužil jakýsi leták, údajně rozšířovaný po Praze a vyzývající k mírové demonstraci dne 4.11.83, ani samo StB všek tuto záminku nebřela příliš vážně. Předmětem výslechů byly dotazy zejména po tom "jak se Charta a VONS hodlá zachovat v nynější zestřelené mezinárodní situaci". Dále se StB zajímala o podpory, které docházejí ze zahraničí, o činnost některých emigrantů v zemích, kde nyní žijí, o dokumenty, které hodlá Charta 77 napříště vydávat apod. Některí z vyslýchanych byli v souvislosti s možným prohlášením Charty 77 "znevažujícím rozhodnutí vlády CSSR a FS o rozmístění raketových systémů operativně taktického určení na našem území" oficiálně varováni, jiní museli vyslechnout různé výhrůžky. Olga Havlová, která jela za svým manželem na Hrádeček, byla cestou zadržena, byl prohledán její vůz a ona sama i Jan Kašpar, který ji vezl byli podrobeni osobní prohlídce. Policie odnala několik soukromých dopisů pro Václava Havla a různé publikace.

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných
Českosl. liga pro lidská práva
člen Mezinár.federace pro lidská práva

Sdělení VONS č.346 /Pravomocný rozsudek nad kněžími J.Mazancem a F.Pometlem/

V minulých dnech bylo doručeno písemné vyhotovení pravomocného rozsudku v trvěci Josefa Mazance a Františka Pometla, kteří byli měst. soudem v Plzni uznáni vinnými tr. činem maření dozoru nad církvemi a nábož. společnostmi /§178 tr.z./, jehož se měli dopustit svým členstvím a aktivním působením v řádu Sv. Františ-

ka, a odsouzení k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání osmi resp. šesti měsíců /viz sázení č. 331/. Senát kraj. soudu v Plzni za předsednictví JUDr. Josefa Pučelika rozhodoval ve veřejném zasedání dne 30.9.1983 o odvolání jak obou obžalovaných, tak městského prokurátora.

Odvolání prokurátora, který pro J.Mazance a F.Pometla požadoval přísnější tresty a vyslovení soudního zákazu /kněžské/ činnosti bylo zamítnuto. Krajský soud se v plném rozsahu ztotožnil s prvoinstančním rozhodnutím o vině obou obžalovaných a v písemném zdůvodnění rozsudku se pokusil velmi podrobně vyvrátit jejich námitky, obsažené v odvolání. Novinkou v tomto odvolání, právě nanejvýš problematickou /nebot při popření příslušnosti řeholních společností k církvi by jejich členové museli být souzeni na základě jiného ustanovení tr.zákona než je § 178/, je použití pojmu "nepovolené organizace" v souvislosti s Rádem sv.Františka. Zajímavé je, že rozsudek respektuje místo Paktu o lidských právech /vyhl.120/76 Sb./ v čsl.zákonodárství, dovolává se však jejich omezujících ustanovení v zájmu "ochrany veřejné bezpečnosti, pořádku, zdraví nebo morálky nebo zákl.práv a svobod jiných" /zde ovšem soud už nedovozuje, která z těchto taxativně stanovených omezení bylo možno na činnost Rédu sv.Františka vztáhnout/. Zvláště kuriozním způsobem se pak soud vyrovnává se směrnici Ministerstva kultury SSR MK 546/1970 o činnosti řeholních společností, která prý má "jen stanovit základní pořádková pravidla pro jejich praktickou činnost, která v důsledku zrušovacího ustanovení uvedeného v § 14 zák. 218/49 Sb. postrádá jakékoli právního podkladu".

Oproti tomu však krajský soud vyhověl odvolání obou obžalovaných co do výše trestu a novým rozsudkem jim uložil trest sice ve stejně výměře, nicméně s podmíněným odkladem na zkoušební dobu dvou let. Vše nasvědčuje tomu, že toto rozhodnutí je poslední tečkou za razantním úderem proti Rédu sv.Františka, provedeným na letošní Květnou neděli, v jehož rámci byly vzaty do vazby nebo jinak postiženy desítky řeholníků a řeholnic - všechna ostatní tr.stíhání byla mezitím "zmrazena" resp. obžaloby již podané staženy, kněží J.Mazanec a F.Pometlo byli jediní, kdo byli v této věci prakticky postaveni před soud. VONS zjevně zmírnění postupu justičních orgánů vůči věřícím vítá - byť v zájmu spravedlnosti bylo potřeba revidovat soudní rozhodnutí nejen co do trestu, ale také co do viny.

17.11.1983

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných
Čsl. liga pro lidská práva
člen "ezinár.federace pro lidská práva"

Sázení VONS č. 347 /Trestní stíhání katolíků v Olomouci/

Ve dnech 10.-19.dubna 1983 došlo v Olomouci k domovním prohlídkám v bytech nejméně sedmi mladých katolíků známých svými zásadovými postoji a neoficiální kulturní aktivitou. Důvodem prohlídek bylo uvedení hry "Jak se vám nelibí aneb ačkoli nechcete" během svatební zábavy 11.2.1983. Byly při nich nicméně odnáty náboženské knihy, osobní deníky a poznámky, strojopisné vydání Jakuba Demla Bohumila Hrabala, Informace o církvi aj. Prohlídky vykonali kpt.Hudeček, npor. Stajgr, ppor.Majer, prap.Trbušek, kpt.Hájek, por.Safář. Dne 21.4. bylo geologu Tomáši Vážanovi /1951/ a proti sanitáři Jozefu Jánošíkovi /1957/ vzneseno obvinění z pobuřování /§ 100/1 tr.z./ s odůvodněním, že "...na podkladě zjištěných skutečností je dostatečně odůvodněn závěr, že dne 11.2.1983 ve večerních hodinách v kulturním domě na Kopčeku u Olomouce uvedli bez povolení divadelní představení "Jak se vám nelibí aneb ačkoli nechcete" a protispolečenským obsahem vyvolávajícím nepřátelskou náladu vůči státnímu zřízení republiky". Při výslechu bylo obviněným vyhrožováno přehráním magnetofonového pásku. Když obvinění nezávisle na sobě projevili uspokojení nad existencí nahrávky, která by prokázala nesmyslnost obvinění, byl jim namísto ní předložen znalecký posudek doc. Kály z Olomouce, jímž označuje hru jako rozvracečskou, protisocialistickou a nihilistickou, aniž toto své tvrzení dokládá textovým rozborom.

Dne 28.4.1983 rozšířil vyšetřovatel okr.správy SNB npor.ing.Lubomír Vojtěch tr.stíhání ve stejně věci na sanitáře Tomáše Davida /1959/, malíře Jana Jemelku /1953/, studenta Pavla Kvasila /1965/, vychovatelku Marii Kvapilovou /1951/, dělníka Jaroslava Opletala /1952/, studenta Ivana Simáčka /1964/, Jana Vážanou /1952/ a dělníka Svatopluka Viktorína /1957/ s odůvodněním, že se na uvedení hry podíleli buď přímo jako herci nebo jako pomocný personál.

Obvinění při vyšetřování shodně uvedli, že šlo o představení parodující shakespeareovské předlohy a transformující je do dnešní doby. Účelem bylo pouze

pobavení přátel v uzavřené společnosti při svatební zábavě v řádně pronajatém kulturním domě na Kopečku u Olomouce. Nešlo tedy o veřejné představení a proto nebylo zapotřebí žádat o povolení hry. Při vyšetřování se evidentně ukázalo, že nikdo z přítomných nebyl pobouřen.

Ve dnech 16.-17.6.1983 byli obviněni seznámeni s výsledky vyšetřování. Jejich žádostí o doplnění vyšetřování provedením výslechu svědků, kteří byli uvedením hry pobouřeni, a doplněním "Vyjádření" odboru kultury ONV Olomouc k obsahu hry o konkrétní citace míst, která měla přítomné pobouřit, bylo úcelově zamítnuto vyšetřovatelem VB ing. Vojtěchem a poté i okr. prokurátorem JUDr. Vladimírem Valouškem. Obžaloba dosud nebyla vznesena.

Uvedené počinání policejních orgánů si klade za cíl zabránit mladým katolíkům v jakékoli další kulturní a náboženské aktivitě a vyvolat u nich vědomí stálého ohrožení.

19.11.1983

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných
Čsl. liga pro lidská práva
člen Mezinárodní federace pro lidská práva

Sdělení VONS č. 348 /Zadržení dr.Jaroslava Šabaty/

Dne 29.11.1983 byl příslušník StB před domem své dcery Anny Šabatové v Praze po příjezdu z návštěvy svého vězněného zetě ing. Petra Uhla zadržen dr. Jaroslav Šabata a odvezen do Bartolomejské ul. na KS SSB, Důvodem zajištění na 48 hodin bylo údajné podezření, že organizuje podpisové akce, které znevažují rozhodnutí čsl. vlády ve věci instalace raket stř. doletu na území ČSSR. Dne 1.12.83 v 9 hodin byl propuštěn z celé předběžného zadržení a v doprovodu tří příslušníků StB byl odvezen na nádraží Praha-střed. Poté mu policisté bez jakéhokoli právního podkladu přikázali odjet do Brna. StB mu tím chtěla znemožnit setkání s dcerou, vnoučaty a přáteli v Praze. Toto protiprávní jednání aplikuje StB již od propuštění Jaroslava Šabaty z vězení v prosinci 1980. Návštěvy Prahy jsou mu bud zcela znemožněny nebo stěžovány sledováním operativou StB, perlustrací návštěvníků bytu Anny Šabatové, pokud je zde Jaroslav Šabata přítomen a jeho varováním, že sám nemá nikoho navštěvovat. Po dvou dnech pobytu bývá většinou donucen Prahu opustit.

3.12.1983

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných
Čsl. liga pro lidská práva
člen Mezinárodní federace pro lidská práva

Sdělení VONS č. 349 /Souhrnné sdělení o případech VONSu k 15.11.1983/

Od 24. dubna 1978, kdy vznikl Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných, jenž se v prosinci 1979 jako Československá liga pro lidská práva stal i členem Mezinárodní federace pro lidská práva, participující na práci OSN, zpracoval a vydal 340 sdělení a aktuálních případech osob, které se pro své přesvědčení a aktivity z něho plynoucí staly v ČSSR obětími policejní či soudu represe. Výjimečně též zaznamenal i jiné případy nespravedlivého stíhání, zejména pokud se jeho meritorní činnosti nepřímo dotýkaly. Formou těchto sdělení upozorňuje na jednotlivé případy kompetentní úřady i veřejnost.

Cleny Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných jsou:

Ing. Rudolf Battěk, Křížková 78, Praha 8, t.č. vězněn

Otta Bednářová, Havelská 21, Praha 1

Jarmila Běliková, Novovysocanská 12, Praha 9

Dr. Václav Benda, Karlovo nám. 18, Praha 2

Albert Černý, Dřevářská 20, Brno

Dr. Josef Danisz, U Santosky 9, Praha 5

Jiří Dienstbier, Podskalská 3, Praha 2

Karel Freund, Mánesova 90, Praha 2

Václav Havel, U dejvického rybníčku 4, Praha 6 /Vlčice, Hrádeček 5, okr. Trutnov/

Zbyněk Hejda, Nešporova 573, Praha 4-Háje

Ivan Martin Jirous, Stará Říše 33, okr. Jihlava, t.č. vězněn

Dr. Ladislav Lis, Sosnová 84, okr. Česká Lípa, t.č. vězněn

Ing. Jan Litomiský, Vyskytná 2, okr. Pelhřimov, t.č. vězněn

Václav Malý, Nad pomníkem 2, Praha 5

Michal Matzenauer, Přemyšlovska 8, Praha 3

Dana Němcová, Ječná 7, Praha 2

Dr. Luděk Pacovský, Washingtonova 9, Praha 1

Ing. Pavel Roubal, Castrova 131, okr. Pelhřimov

Jan Ruml, Kremelská 104/150, Praha 10
Jiří Ruml, Kremelská 104/150, Praha 10
Dr. Gertruda Sekaninová-Cakrtová, Polná, okr. Jihlava
Andrej Stankovič, Melantrichova 6, Praha 1
Anna Sabatová, Anglická 8, Praha 2
Petruška Sustrová, Kolinská 15, Praha 3
Dr. ing. Jakub Trojan, Mělnická 44, Neratovice
Ing. Petr Uhl, Anglická 8, Praha 2, t.č. vězněn
Věra Vránová, Cimburkova 24, Praha 3

Do zahraničí se odstěhovali:

Zina Freundová
dr. Martin Hybler, rue André Messager 4, Limoges, Francie
Přemysl Janýr ml. Losweg 3/75/3, 1090 Wien Rakousko
Svatopluk Karásek, Kirchgasse 251, Zürich, Švýcarsko, tel. 7000144
Elzbieta Ledererová
Ivan Medek, Nattergasse 12/1/25, 1170 Wien, Rakousko, tel. 4524862
Jiří Němec
Jan Pavelka
Jaroslav Suk, August Södermansväg, 75249, Uppsala, Švédsko, tel. 402762
Dr. Jan Tesař
Zdeněk Vokatý

Styky VONS s Amnesty International /přidruženou organizací OSN/ a dalšími zahraničními institucemi zprostředkovává člen Amnesty International prof. dr. František Janouch, Bergtorpsväg, 62, 18363 Täby, Švédsko, tel. 87564328, vol. č. z Prahy 0046

VONS vítá jakoukoli spolupráci a pomoc, zejména při zjištování jednotlivých případů, i při podpoře postižených.

Pro naši práci jsou nezbytné zejména tyto údaje /pokud možno v úplnosti/:

- jméno a příjmení postiženého, datum narození, adresa, povolání /sociální postavení, i dřívější/
- údaje o eventuálním předchozím tr. stíhání a event. jiných postizích
- údaje o rodině a jejím soc. postavení /též počet a věk dětí/
- fotografie postiženého /pokud možno negativ/
- údaje o zahájení tr. stíhání /kým a jak, např. domovní prohlídkou, její výsledek/
- podrobná oficiální verze skutkové podstaty, popř. skutečné důvody tr. stíhání a popis jednání za něž je postižený de facto stíhán
- v jakém stadiu je trestní stíhání
- jméno obhájce a advokátní poradna

V případě vazby navíc:

- oficiální důvody vazby, od kdy trvá, zdravotní stav vězněného a jméno s adresou příbuzného, se kterým je vězněný ve styku, adresa věznice

V případě výkonu trestu tytéž údaje jako u vazby a navíc:

- maximum údajů z obžaloby a rozsudku /rozsudků/
- výše trestu, nápravně-výchovná skupina, kdy byl trest nastoupen /jde-li o nástup trestu z "volné nohy"/
- za jaké tr. činy byl odsouzen /vč. označení podle tr. zák.-paragraf i odstavec/
- kdo a kdy věc soudil /i jména soudců/
- podmínky ve výkonu trestu /izolace, prac. zařazení, kázeneské tresty/
- adresa nápravně vých. ústavu /vč. úseku, bloku apod./ Jméno náčelníka NVÚ, event. vězenského lékaře, vychovatele apod.

Prosíme o poskytnutí opisu rozsudků, obžaloby, usnesení o zahájení tr. stíhání a jiných důležitých dokumentů, o jména vyšetřovatelů, prokurátorů atd., o záznamy ze soud. jednání. Obracejte se na členy VONSu, nejlépe přímo a osobně /istně/.

V tomto souhrnném sdělení jsme se omezili na přehled případů, které jsou aktuální. Rozdělili jsme je do dvou skupin. V první jsou evidovány případy těch, kteří jsou právě nyní vězněni, do druhé skupiny jsme zařadili aktuální případy podmíněných odkladů trestů a ty případy, u nichž je vedeno tr. stíhání na svobodě. Pro přehlednost uvádíme pouze abecední seznam jmen osob, jejichž případy jsou již uzavřené.

Přehled případů, o nichž VONS dosud ve svých sděleních informoval:

/Pokud není uvedeno jinak, "trest" značí nepodmíněný trest odňtí svobody s výkonem v I.nápravně-výchovné skupině; uvedené paragrafy jsou z trestního zákona. Zkratka OS - obvodní/okresní/soud, MS - měst.soud, KS-krajský soud, NVÚ-nápravně-výchovný ústav, SNV-sbor nápravné výchovy, Členství ve VONSu, signování Charty 77 apod. je uvedeno tak, jak tomu byl v době zahájení tr.stíhání. V závorce jsou čísla sdělení VONSu, týkající se daného případu.

I.

1. Ing.Rudolf Batták, nar.2.11.1924, bytem Křížikova 78, Praha 8, myč výkladníci skříni a sociolog, do r.1969 poslanec CNR a jeden ze zakladatelů KAN, nezávislý socialistický, mluvčí Charty 77, člen VONSu. V sedmdesátých letech byl celkem 3 a půl roku ve vězení. 14.1.1980 byl zatčen pod záminkou vymyšleného útoku na policistu. Obvinění z útoku na veřejného činitele a výtržnictví /§ 155/1 a 202/1/ později překvalifikováno na § 221 /ublížení na zdraví/. Dále pak hlavně stíhán podle § 98/1,2 písm. a,B /podvracení republiky/ za dopisy adresované představitelům Socialistické Internacionály, za práci ve VONSu a v hnutí Charty 77 a za spolupráci na sborníku "O svobodě a moci". 28.7.1981 byl odsouzen MS v Praze na 7. a půl roku vězení a tři léta ochranného dohledu, v II.NVS. Nejvyšším soudem CSSR při projednávání odvolání 8.10.1981 trest zkrácen na 5 a půl roku. Je vážně nemocen. Vězněn v Opavě. /12,13,41,63,74,115,140,189,195,227,260,275/.

2. Ing.Antonín Dobner, nar.4.7.1950, bytem Zelenohorská 349, Plzeň, topič Metrostavu v Praze. Zatčen 27.4.1983 a 5.10.1983 odsouzen OS v Plzni ke dvěma letům vězení za poškozování zájmů republiky v zahraničí /§ 112/, snižování vážnosti prezidenta republiky /§ 109/ a /§ 3/lc zák.150/69 Sb./ První dva body obžaloby byly vzneseny na Ázakladě obsahu jeho soukromé korespondence, třetí po evidentním odposlechu telefonních hovorů /336,344/.

3. Jiří Grunovský, nar. 21.9.1952, Sokolská č.4, Praha 2, dělník. V roce 1980 byl tři měsíce ve výkonu trestu - obviněn a odsouzen pro údajné držení střelné zbraně bez povolení. Celý případ byl uměle vykonstruován. 17.12.1980 byl zatčen a obviněn z podvracení republiky /§ 98/1/, kterého se měl dopustit především rozšířováním zakázané literatury a materiálů Charty 77. 9.7.1981 odsouzen ke čtyřem rokům ve II.NVS a ke 3 letům ochranného dohledu. Tento trest byl uložen u politického vězně poprvé. V NVÚ Minkovice byl vystaven neustálému šikanování, které vyústilo v další trestní stíhání. 7.4.1983 pro údajné křivé obvinění /§ 174/. Došlo k němu poté, co byl zbit příslušníkem SNV a podal si stížnost. Podle posudku vězenských lékařů prý jeho zranění neodpovídá údajům v podané stížnosti. Hrozí mu nový trest až 3 roky. V říjnu 1983 byl soudně přeřazen do III.NVS do NVÚ Valdice /225,256,276/. Signatář Charty 77

4. Ivan Jirous, nar. 23.9.1944, Stará Říše 33, okr.Jihlava, teoretik umění a umělecký vedoucí skupiny Plastic People, signatář Charty 77 a člen VONSu. V letech 1974,1976 a 1978 odsouzen a vězněn pro údajné výtržnictví. Tak byla kvalifikována jeho umělecká činnost, jako např. pořádání koncertů či proslov na výstavě. V poslední době pracoval jako zedník v místě svého bydliště. Tam byl 10.11.1981 znova zatčen a obviněn již po čtvrté z výtržnictví /§ 202/2/, jehož se měl dopustit údajnou účastí na vydávání a rozšířování samizdatového kulturního časopisu VOKNO. V průhledné snaze případ kriminalizovat byl rovněž obviněn z přestoupení § 187, odst.1 /nedovolená výroba a držení omamných prostředků/. Spolu s F.Stárkem, M.Hýbkem a M.Fričem odsouzen 9.7.1982 OS v Chomutově ke 3 a půl rokům vězení v III.NVS a ke 3 letům ochranného dohledu. Je vězněn ve Valdicích /307,309/.

5. Stanislav Kolář, nar. 15.1.1955, Husova 126, Dvůr Králové n.L.,okr.Trutnov, dělník. 19.3.1975 zatčen a pro údajné vyzvědačství v dubnu 1976 odsouzen /spolu s V.Procházkou, A.Kunrem a J.Hettlerem/ Vyšším vojenským soudem v Příbrami ke 13 letům vězení a byl mu uložen ochranný dohled na dobu 3 let. Delikt měl spočívat v tom, že těsně před pokusem odejít z republiky bez povolení úřadů vedl ve vesnické hospodě řeči s místními obyvateli o temných kasárnách a jejich osazenstvu /obsahovaly v kraji všeobecně známá fakta/, z čehož bylo vykonstruováno, že chtěl z těchto informací profitovat v případě, že by se pokus zdařil./222/

6. Antonín Kunrt, nar. 12.6.1947, Kačice č.183, okr.Kladno, zádník. Zatčen 21.5.1975 a pro údajné vyzvědačství v dubnu 1976 odsouzen /spolu se St.Kolářem, J.Hettlerem a Vl.Procházkou/Vyšším vojenským soudem v Příbrami k 10 rokům vězení ve II.NVS a ochrannému dohledu na dobu 3 let. Jeho vinu měla spočívat v tom, že se svými spolustolovníky besedoval ve vesnické hospodě o místních kasárnách a je-

jich osazenstvu, což byla fakta v kraji všeobecně známé. /222/

7. Vladimír Liberda, nar. 7.6.1929, Bělkorova 1, Ostrava-Zábřeh, středoškolský profesor. 24.9.1982 vzat stejně jako Jaromír Savrda do vazby a 3.3.1983 odsouzen OS v Ostravě k 20 měsícům vězení pro údajné pobuřování. Mělo spočívat v šíření literárních textů /z částí i oficiálně publikovaných/ opisováním. Vězněn na Borech. /322/

8. dr. Ladislav Lis, nar. 24.4.1926, Sosnová 84, Peklo, okr. Česká Lípa, bývalý politik, nyní dělník, mluvčí Charty 77, člen VONSu. V r. 1978-2 měsíce ve vazbě pro údajné rozkrádání majetku v socialist. vlastnictví /§ 132 tr.z./ v r. 1979 vězněn od 29.5. do 22.2. pro údajné podvracení republiky /činnost ve VONSu/. Trestní stíhání v obou kauzách trvá. 5.1.1983 znova zatčen a obviněn z údajného pobuřování /§ 100/1 a/ "tiskovinami poburujícího charakteru" a z přečinu podle § 3, la zák. 150/69 Sb. za údajné /"odcizení oču pytlů neloupané kukurice". Toto druhé obvinění bylo později staženo. 21.7.1983 odsouzen OS v České Lípě ke 14 měsícům vězení a 3 rokům ochranného dohledu. Vězněn v NVU Litoměřice. Je vážně nemocen. /316, 230, 332, 337/

9. Ing. Jan Litomiský, nar. [redakce] bytem Vyskytná, č. 2, okr. Přelíkřimov, agronom, signatář Charty 77 a člen VONSu. 17.2.1981 zatčen a 23.10. téhož roku odsouzen KS v Č.Budějovicích ke 3 letům vězení a 2 rokům ochranného dohledu pro údajné podvracení republiky /§ 98/1/, jehož se měl dopustit činností ve VONSu. 17.1.1982 byla OS v Plzni zamítnuta žádost o podmíněné propuštění. Vězněn v Plzni na Borech. V NVU je soustavně šikanován. /162, 169, 175, 204, 212, 236, 285, 318/

10. Vladimír Procházka, nar. 8.12.1956, Kačice 161, okr. Kladno, dělník. Vězněn od 24.12.1975. V dubnu 1976 odsouzen Vyšší vojenským soudem v Příbrami pro údajné vyzvědačství /§ 105/1, 2/ k 11 letům vězení ve II.NVS a následnému ochrannému dohledu po dobu 3 let. Delikt měl spočívat v tom, že těsně před pokusem o odchod z republiky bez povolení úřadů vedl se S.Kolářem, J.Hettlerem a A.Kunčíkem, kteří s ním byli souzeni ve stejném procesu ve vesnické hospodě debatu o taunických kasárnách a jejich osazenstvu. Obsahovala obecně známá fakta. /222/

11. JUDr. Josef Průša, nar. 13.5.1947, bytem Budějovická 56, Praha 4 /přech. bydliště Modenská 44, Karlovy Vary/, advokát z Adv.poradny v Chomutově, signatář Charty 77. 2.4.1979 odsouzen k 5 letům vězení za údajné braní úplatků od klientů. 24.3.1983 podal návrh na povolení obnovy řízení, který byl /x/ OS v Kladně zamítnut jako nedůvodný. Dr.Průša je ve vězení Plzeň-Bory, je ve špatném zdravotním stavu. /326/

12. Václav Soukup, nar. 1.12.1959, Maroldova 7, Praha 4, zaměstnanec drogerie. 12.1.1982 zatčen a 17.2.1982 odsouzen MS v Praze ke 3 rokům vězení za 2 rokům ochranného dohledu pro podvracení republiky /§ 98/1/, jež údajně mělo spočívat v rozšiřování textů nepřátelských stát. zřízení a pro podílení se na údajném rozkrádání soc.vlastnictví /§ 134/1/. Byl souzen spolu s bratry Janem a Josefem Wunschovými a J. Tůmovou. Vězněn Plzeň-Bory, je ve špatném zdravotním stavu. /293, 311, 312/

13. František Stárek, nar. 1.12.1952, Hálková 2882, Teplice v Čechách, figurant signatář Charty 77. V r. 1976 odsouzen k 4 měsícům podmíněně na 2 roky v kampani proti Plastic People pro údajné výtržnictví /§ 202/. 10.11.1981 znova zatčen a opět obviněn z výtržnictví /§ 202/2, jehož se měl pdajně dopustit vydáváním a rozšiřováním samizdatového kulturního časopisu VOKNO. 9.7.1982 odsouzen /společně s I.M.Jirousem, M.Hybalem a M.Fričem/ k 2 a půl rokům vězení ve II.NVS a ke 2 letům ochranného dohledu. Vězněn je na Bytízu. /279, 307/

14. Jaromír Savrda, nar. 25.5.1933, Vyškovická 87, Ostrava-Zábřeh, spisovatel, inval.důchodce, signatář Charty 77. V letech 1978-80 vězněn pro údajné pobuřování /§ 100/1, 2/, jehož se měl dopustit rozšiřováním literárních textů psaných na stroji /i textů vlastních a oficiálně vydaných/. 3.3.1983 odsouzen OS v Ostravě k 25 měsícům vězení v II.NVS. Je velmi vážně nemocen, hrozí mu amputace nohou, léčení zanedbáváno. Vězněn v Ostrově n.Ohři. /310, 315, 322/

15. Ladislav Sevec, nar. 15.7.1959, Bezručova 29, Brno, dělník. V r. 1978 odsouzen k 9 letům vězení ve II.NVS za přípravu nedovoleného opuštění republiky /§ 7/1 k § 109/1/ a za pokus o zavlečení vzděleného prostředku do ciziny /§ 8/1 k § 180a/1 U obou uvedených tr. činů nedošlo ani k pokusu o jejich realizaci. Obsah tr.spisu jsou v podstatě pouze výroky "pachatelů" v hospodě. /124, 125, 195/

16. ing. Petr Uhl, nar. 18.10.1941, bytem Anglická 3, Praha 2, strojník, signatář Charty 77 a člen VONSu. Zatčen v r. 1969 po založení Hnutí revoluční mládeže, v r. 1971 odsouzen na 4 roky za vytvoření "protistátní skupiny, která narušovala úsilí stát. orgánů o konsolidaci" /§ 98 podvracení republiky/. 29.5.1979 opět zatčen a 22.10.1979 odsouzen za podvracení republiky /§ 98/1,2 ab/ k 5 letům vězení ve II.NVS pro aktivní činnost ve VONSu, jehož byl spoluzakladatelem. Trest si odpykával v pevnosti Mirov. V létě 1983 přemístěn do NVU Vinařice. /10,12, 13,38,46,58,69,74,115,118,125,144,153,158,195,260/.

17. RNDr. Jiří Vitouš, nar. 31.8.1936, bytem Třemošná 891, okr. Plzeň-sever, vedoucí biochemik FN KUNZ Plzeň. Zatčen 29.11.1982 a 25.3.1983 odsouzen OS v Plzni k 20 měsícům vězení pro údajné poškozování zájmu v zahraničí /§ 112/. Toto poškozování mělo spočívat v obsahu dopisů, které zasílal svým přátelům a známým. Vězněn v NVU Plzeň-Bory. /312,340/

18. Milan Vyhálek, nar. 23.5.1961, bytem Hnátnice 229, okr. Ústí n. Orlicí, dělník. V r. 1980 byl vězněn na Borech pro údajný pokus o opuštění republiky /§ 109/1/. Dále byl 3.6.1981 odsouzen OS v Ústí N. Orlicí podle § 100/1 a,c/pobuřování, § 112 /poškozování zájmu republiky v zahraničí/ a za přečin podle odst. 6b zák. 150/69 /nedovolené držení střelné zbraně/ k těrnému trestu 25 měsíců vězení ve II.NVS. Trestní čin měl údajně spočívat ve vyvěšování letáků u nádraží v Letohradě a v korespondenci se zahraničními rozhlasovými stanicemi. Dále odsouzen 3.2.1982 OS v Praze 2 podle § 174/1 /křivé obvinění/ a 175/1 /křivé svědectví/ k dalším 18 měsícům vězení v II.NVS za údajné lživé obvinění vyšetřovatele StB a údajnou nepravdivou výpověď k případu J. Gruntoráda. Je v NVU v Minkovicích. /185,319/

19. Jiří Wolf, nar. 5.1.1952, bytem Schweigerova 377/II, Jindřichův Hradec, řidič, signatář Charty 77. Od 16.2.1978 vězněn a odsouzen ke 3 rokům vězení ve II.NVS pro údajné podvracení republiky /§ 98/1/. Ve vězení mu byl trest predloužen o půl roku pro údajné křivé obvinění /§ 174/1/. Od května 1983 je znova ve vazbě a obžalován z podvracení republiky /§ 98/1,2/. 5. a 6. října 83 proběhlo u MS v Praze hlavní líčení, které bylo odročeno. /43,50,63,69,71,80,123,176,195,219, 293,339,343/.

20. Jen Wünsch, nar. 29.1.1957, bytem Nuselská 59, Praha 4, figurant geodézie, signatář Charty 77. Zatčen 12.1.1982 a 17.12.1982 odsouzen MS v Praze ke 4 letům vězení a 2 rokům ochranného dohledu podle § 98/1 /podvracení republiky/ a § 132/1a, /pro údajné odcizení rozmožovacího stroje Ormig/. Meritorní trestní činnost měla spočívat v účasti na letákové akci solidarity s polskými dělníky. /293,311,312/

21. Josef Wünsch, nar. 23.6.1962, bytem Nuselská 59, Praha 4, laborant IKEM. Od 12.1.1982 několik měsíců ve vazbě, zatčen, obviněn z podvracení republiky /§ 98/1/, jehož se měl dopustit účastí na letákové akci solidarity s polskými dělníky /podobně jako jeho bratr Jen, Václav Soukup a Jitka Tůmová/. 17.12.1982 odsouzen MS v Praze k 1 roku vězení. Trest nastoupil v létě 1983. Vězněn v NVU Plzeň-Bory. /293,311,312/

II.

1. Helena Abrahámová, nar. 23.3.1959, bytem 26762 Komárov III. čp. 392. 29.7.1981 odsouzena OS v Ústí N. Labem /spolu s V. Krpálkem a J. Veselou/ k 18 měsícům vězení pro údajné křivé zákonpisné svědectví /§175/1/, když jako svědkyně nevypovídala ve smyslu změní obžaloby. Výkon trestu nastoupila 10.12.81, dne 13.5.82 byl výkon trestu přerušen, protože byla ve vysokém stupni těhotenství. Po narození dítěte žádala o změnu zbytku trestu v podmíněný cestou milosti. Zádost byla 9. 12.82 zamítnuta. Od jara 1983 je v psychiatrickém léčení. /259/

2. Evžen Adámek, nar. 1960, Nám míru 2, Brno, dělník. Odsouzen k podmíněnému trestu 9 měsíců s odkladem na 3 roky za to, že rozepisoval text o událostech v Polsku v letech 1955, 1970, 1975 a 1980 a o současné tamní situaci. /§ 8/1 k § 104 - hanobení státu světové soc. soustavy/ viz též B. Stancek/. Podmínka končí 26.4.84 /244/

3. Otta Bednářová, nar. 18.6.1927, Havelská 17, Praha 1, novinářka, signatářka Charty 77 a členka VONSu. Vězněna od 30.5.1979 a rozeudkem MS v Praze z 22.10.79 odsouzena ke 3 letům vězení za činnost ve VONSu, označenou jako podvracení repu-

bliky /§ 98/1,2/. 26.9.1980 byl její trest přerušen ze zdravotních důvodů.
/12,13,54,63,115,118,123,144,152,158,195,205/

4. Jarmila Bělíková, nar. 27.4.1948, Novovyskočanská 12, Praha 9, psycholožka, bývalá sociální prokurátorka, nyní domovnice, signatářka Charty 77 a členka VONSu. 29.5.1979 uvězněna a obviněna z podvracení republiky /§ 98/1,2,a,b/ za činnost ve VONSu. Z vazby propuštěna 22.12.1979. Trestní stíhání však nebylo zastaveno. /115,118,123,156,195,204,263/

5. Jaroslav Brázda, nar. 4.12.1952, Moravská 62, Košice, prom.biolog, precevník ČSAV. 24.3.1983 při razii proti členům františkánského řádu vzat do vazby na základě obvinění podle § 178/máření dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi/. 14.7.83 z vazby propuštěn. Městská prokuratura v Bratislavě vzala zpět žalobu, tr.stíhání však zastaveno nebylo. /324,334/

6. Bystřík /kř.jméno neznámo/, Košice, laický katolík. 27.3.1983 vzat do vazby při razii proti členům františkánského řádu na základě obvinění dle § 178 /máření dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi/. Po několika týdnech propuštěn. Trestní stíhání dosud trvá. /324/

7. Marta Červená, nar. 1954, sanitářka v nemocnici v Trstené na Oravě. 1.4.83 zatčena v souvislosti s razii proti členům františkánského řádu a obviněna dle § 178 /máření dozoru nad církvemi a náb.společnostmi/. V létě 1983 propuštěna. Trestní stíhání trvá. /328/

8. dr. Josef Danisz, nar. 7.7.1946, U Santošky 9, Praha 5, právník, člen VONSu. Trestné stíhání pro údajný útok na státní orgán a orgán společenské organizace /§ 154/ a útok na veřejného činitele /§ 156/2/. Ve skutečnosti byl obviněn za veřejné vyslovení toho, že StB zbilu člena VONSu Ivana Medka a za neohroženou obhajobu mnoha obhájců lidských práv, zejména mluvčích Charty 77 dr.Jaroslava Sabaty. V lednu 1980 byl OS v Hradci Králové odsouzen k 10 měsícům vězení a 2 rokům zákazu výkonu povolání advokáta. Trest byl amnestován. Dále byl téhož roku odsouzen pro údajné napadení veřejného činitele ke 3 měsícům a podomíněným odkladem na 1 rok a ke 3 rokům zákazu advokacie. 16.září 1983 znova zatčen na základě trest.stíhání z 27.6.1983 podle § 242/1, /pohlavní zneužívání/. Po dvaceti dnech z vazby propuštěn. Tr.stíhání však přes zjevnou neudržitelnost obvinění trvá dál. /14,41,104,116,119,123,163,170,195,338/

9. Josef Dolista, nar. 20.3.1954, Kostelní 18, Mělník, katolický duchovní kaplan tamtéž. Od Velikonoc 1982 trestné stíhání na svobodě podle § 178 /máření dozoru nad církvemi a náb.společnostmi/ za to, že údajně soukromě vyučoval náboženství 7 studentů Zemědělské technické školy v Mělnici. 4.5.1983 mělo být hlavní líčení u OS v Mělnici. Tentýž den mu bylo telegramem sděleno, že soud se konat nebude. /325/

10. RNDr. Mikuláš Duray, nar. 18.7.1945, Jaskový rad 161, Bratislava, geolog Dopravstavu Bratislava. Je zastáncem práv madarské národnostní menšiny. Tr.stíhání pro údajné pobuřování /§ 100/ zahájeno" v červnu 1982 /bez uvalení vazby/. 10.11.1982 po domovní prohlídce zatčen a obviněn z podvracení republiky /§ 98/ /1,2/ za údajné zaslání článků o právech národ.menšin k publikaci v exilových časopisech. Hlavní líčení, jehož termín byl postupně stanoven na ledn a únor 1983, bylo pokaždé odloženo neurčito. V únoru 1983 byl dr.Duray propuštěn z vazby. Trestní stíhání však zastaveno nebylo. /317,327/ Signatář Charty 77.

11. Drahomíra Fajtlová, nar. 7.12.1927, M.Pujmanové 280, Trutnov, provozářka Krkonošských interhotelů. Zatčena 2.3.1983 po domovní prohlídce a obviněna z pobuřování podle § 100/la pro šíření nezávislé kultury. Ve vězení v Mr.Králové vážně onemocněla, v květnu 1983 propuštěna. Tr.stíhání zastaveno nebylo. /320/

12. Oskar Formánek, nar. 1915, Kotradova 4, Prešov, katolický duchovní v duchodě. Vězněn v 50. letech. 25.6.1980 odsouzen OS v Prešově k 18 měsícům podmíněně na 4 roky pro údajné máření dozoru nad církvemi a náb.společnostmi /§ 178/ a pobuřování /§ 100/. /197/

13. Alois Globasna, Ostrava, katolický laik, zatčen 27.3.1983 při razii proti členům františkánského řádu na základě obvinění podle § 178 /máření dozoru nad církvemi a náb.společnostmi/. Po několika týdnech propuštěn, tr.stíhání však trvá. /324/

14. prof. Jiří Hájek, nar. 1913, Kosatcová 11, Praha 10, historik a politik, býv.mluvčí Charty 77, od začátku května 1981 trestně stíhan pro údajné podvracení republiky /§ 98/1,2/ v souvislosti s případem "francouzského kamionu". /250/
15. ing. Ivan Havel, nar. 11.10.1948, nábř.B.Engelse 2000, Praha 2, komputerový expert, od zač. května 81 trestně stíhan pro údajné podvracení republiky /§ 98/1,2/ v souvislosti s případem "francouzského kamionu". /250/
16. Václav Havel, nar. 5.10.1936, U dejvického rybníčku 4, Praha 6, spisovatel, bývalý mluvčí Charty 77, člen VONsu. Od ledna 1977 ve vazbě pro údajné poškozování zájmů republiky v zahraničí /§ 112/, téhož roku odsouzen ke 14 měsícům podminěně na tři roky spolu s O.Ornestem, J.Ledererem a F.Pavličkem za zasílání literárních textů do zahraničí. V únoru a březnu 1978 držen ve vazbě pro údajné výtržnictví /§ 202/1/, ve skutečnosti však byl spolu s dalšími napaden policií, když chtěl navštívit ples železnicářů. Trestní stíhání poté zastaveno. Znovu byl zatčen 29.5.1979 a obviněn z podvracení republiky /§ 98/1,2 a,b/, které mělo spočívat v aktivní činnosti ve VONsu. Rozsudkem MS v Praze 22.10.1979 od souzen ke čtyřem a půl letům vězení. V listopadu 1981 byl zrušen jeho předchozí podminěný trest. Začátkem února 1983 mu byl pro vážné onemocnění trest přerušen. /12,13,14,24,41,58,63,74,115,118,123,144,153,158/
17. Olga Nevliová, nar. 11.7.1933, U Dejvického rybníčku 4, Praha 6, v domácnosti, od začátku května 1981 trestně stíhána pro údajné podvracení republiky /§ 98/1/ v souvislosti s případem "francouzského kamionu". /250/
18. Anna Holíčková, nar. 1953, ošetřovatelka v nemocnici v Ružomberoku. 1.4.83 zatčena v souvislosti s razí proti členům františkánského řádu spolu s S.Mihalusovou, M.cervenou a O.Ivákovou a obviněna dle § 178 /maření dozoru nad církve mi a náb.společnostmi/. V létě 1983 propuštěna. Tr.stíhání trvá. /328/
19. ing. Karel Holomek, Brno. Od začátku května 1981 trestně stíhan pro údajné podvracení republiky /§ 98/1,2 ab/ v souvislosti s případem "franc.kamionu". /250/
20. Jeromír Hořec, nar. 18.12.1921, Jihlavský III/14, Praha 4, básník. Ve vazbě od 6.5.1981 do října 1981, obviněn z údajného podvracení republiky /§ 98/1,2 a,b,/ v souvislosti s případem "franc.kamionu". /250/
21. dr. Josef Jablonický, nar. 1933, Bratislava. Od zač.května 1981 trestně stíhan pro údajné podvracení republiky /§ 98/1,2 ab/ v souvislosti s případem "francouzského kamionu". /250/
22. Olga Iváková, nar. 1955, ošetřovatelka v ústavu pro slabomyslnou mládež v Tvrdošínské Oravě. Zatčena spolu s S.Mihalusovou, A.Holíčkovou a M.Cervenou 1.4.83 v souvislosti s razí proti členům františk.řádu a obviněna dle § 178. V létě 1983 propuštěna. Trestní stíhání trvá. /328/
23. ing. Miroslav Jáchym, nar. 1927, Jindřichův Hradec, bankovní úředník. 27.5.83 vzat do vazby při razí proti členům františk.řádu na základě obvinění dle § 178. V létě 1983 byla obžaloba stažena a byl propuštěn z vazby, trestní stíhání však trvá. /324/
24. dr. Zdeněk Jičínský, Pařížská 12, Praha 1, signatér Charty 77. Od zač.května 1981 trestně stíhan pro údajné podvracení republiky /§ 98/1,2,a,b,/ v souvislosti s případem "francouzského kamionu". /250/
25. Eva Kantírková, nar. 11.5.1930, Xaveriova 13, Praha 5, spisovatelka, sign. Charty 77. Ve vazbě od 6.5.81 a obviněna z údajného podvracení republiky /§ 98/1,2,ab/ v souvislosti s případem "francouzského kamionu". Z vazby propuštěna 22.3.1982. Trestní stíhání trvá. /250/
26. František Kubíček, katol duchovní ve výpomoci v duchovní správě u sv.Jiljí v Praze, člen františk.řádu. Při razí proti tomuto řádu vzat 27.3.83 do vazby na základě obvinění dle § 178. Po několika týdnech propuštěn. Trestní stíhání však trvá. /324/
27. prof.dr. Miroslav Kusý, nar. 1.12.1911, Slováckého 21, Bratislava, historik a politolog, sign Charty 77 a člen kolektivu mluvčích. V květnu 81 asi 2 týdny ve vazbě - tr.stíhání pro údajné podvracení republiky /§ 98/1,2,ab/ v souvislosti s případem "francouzského kamionu". /250/

- 12 -
- ti s případem "francouzského kamionu". Trestní stíhání trvá. /250/
28. Václav Malý, nar. 21.9.1950, Nad pomníkem 2, Praha 5, katol. duchovní, t.č. topič, býv. mluvčí Charty 77 a člen VONSu. 29.5.1979 uvězněn a obviněn z podvracení republiky /§ 98/1,2,a,b,/ za aktivní činnost ve VONSu. Z vazby propuštěn 22.12.1979. Tr.stíhání trvá. /115,118,123,156,195/
29. Jiří Mazanec, nar. 1928, katol. duchovní, administrátor v Holýšově, člen františkánského řádu. 27.3.1983 při razii proti tomuto řádu zatčen na základě obvinění dle § 178 /maření dozoru nad církvemi a nábož. společnostmi/. 14.7.83 podle tohoto par. odsouzen OS v Plzni k 6 měsícům vězení za nábož. aktivity v rámci františkánského řádu. Z vazby byl propuštěn u odvolacího řízení před KS v Plzni 30.9.83 byla výše trestu ponechána, trest změněn na podmíněný s odkladem na dva roky. /324,334/
30. dr. Jaroslav Mezník, Brno, historik, signatář Charty 77. Od zač.května 81 trestně stíhan pro údajné podvracení republiky v souvislosti /§ 98/1,2,a,b/ s případem "francouzského kamionu". /250/
31. Štěpánka Mihalusová, nar. 1932, ošetřovatelka v nemocnici v Ružomberoku. 1.4.1983 zatčena v souvislosti s razí proti členům františkánského řádu a obviněna dle § 178 /maření dozoru nad církvemi a nábož. společnostmi/. V létě 83 propuštěna. Tr.stíhání trvá. /328/
32. Alois Moc, katolický duchovní ve výpomoci v duchovní správě u sv.Františka v Praze, člen františkánského řádu. Při razii proti členům tohoto řádu vzat do vazby 27.3.1983 na základě obvinění dle § 178. Po několika týdnech propuštěn. Trestní stíhání trvá. /324/
33. Jiří Müller, nar. 29.11.1943, Chudobova 25,Brno, sign.Charty 77. Vězněn v sedmdesátých letech pro údajné podvracení republiky /§ 98/1/. V květnu 1981 obviněn dle § 98/1,2,a,b a držen asi 10 dní ve vazbě v souvislosti s případem "francouzského kamionu". Tr.stíhání trvá. /250/
34. Dana Němcová, nar.14.1.1934, Ječná 7, Praha 2, psycholožka, v část.inv.důchodu, bez zaměstnání, sign. Charty 77 a členka VONSu. Zatčena 29.5.1979 a 22.10.1979 odsouzena MS v Praze k 2 letům vězení s podmíněným odkladem na 5 let pro údajné podvracení republiky /§ 98/1,2,a,b/, jehož se měla dopustit činností ve VONSu. Téhož dne propuštěna z vazby. /774,115,118,123,144,158,195/
35. Štefan Podolinský, nar.27.2.1932, katolický duchovní /20 let bez stát.souhlasu/, zaměstnán jako poštovní úředník v Brezně nad Hronom. 27.5.1983 zatčen a obviněn dle § 178 /maření dozoru nad církvemi a nábož. společnostmi/. Hlavní líčení, stanovené na srpen 83, bylo odrečeno, žaloba stažena a současně byl S. Podolinský propuštěn z vazby. Trestní stíhání však trvá. /326,335/
36. František Pometlo, nar. 1938, katol. duchovní, kaplan v Plzni, člen františkánského řádu a 14.7.83 odsouzen OS v Plzni k 8 měsícům vězení dle § 178 /maření dozoru nad církvemi a nábož. společnostmi/. Bezprostředně po rozsudku propuštěn z vazby. U odvolacího řízení u KS v Plzni 30.9.83 výše trestu ponechána, trest proměněn na podmíněný s odkladem na 2 roky. /324,331,334/
37. Peter Rúčka, nar.1955, Staničná 5, Bratislava, zaměstnanec Polygrafických závodů v Bratislavě. 27.3.1983 vzat do vazby při razii proti františkánskému řádu na základě obvinění dle § 178. 14.7.83 z vazby propuštěn. Měst.prokuratura v Bratislavě vzala zpět žalobu, tr.stíhání však zastaveno nebylo. /324,334/
38. Jan Rumík, nar. 5.3.1953, Kremelská 104, Praha 10, dělník, signatář Charty 77 člen kolektivu mluvčích a člen VONSu. Zatčen 6.5.1981 a obviněn z údajného podvracení republiky /§ 98/1,2,a,b/ v souvislosti s případem "francouzského kamionu". 22.3.1982 z vazby propuštěn, tr.stíhání trvá. /250/
39. Jiří Rumík, nar. 9.7.1925, Kremelská 104, Praha 10, novinář, signatář Charty 77 a člen VONSu. Ve vazbě od 6.5.1981, obviněn z údajného podvracení republiky /§ 98/1,2,a,b,/ v souvislosti s případem "francouzského kamionu". Propuštěn z vazby 27.5.1982, tr.stíhání trvá. /250/
40. Rudolf Smahel, nar.11.5.1950, Jenáckova 4, Olomouc, katol. duchovní bez stát.souhlasu. Ve vazbě od 10.9.1979 od poč.ledna 1980. 29.9.81 odsouzen OS v Olomouci ke 2 rokům vězení za nedovolené podnikání /§ 118/1/. Slo o samizdatové vydá-

vání katél.literatury. Trest nastoupil v dubnu 1982, koncem listopadu téhož roku podmíněně propuštěn. Zbytek trestu změněn na počínáný s tříletou lhátkou. /159,273/

41. dr.Jiřina Šiklová, nar.17.6.1935, Klimentská 17, Praha 1, specioložka. Zatčena 6.5.1981 a obviněna z podvracení republiky /§ 98/1,2,a,b/kterého se měla údajně dopustit v souvislosti s případem "franc.kamionu". Z vazby propuštěna 22.9.1982, trestní stíhání trvá. /250/

42. dr. Milan Simečka, nar. 6.3.1930, Pražská 53, Bratislava, historik, signatář Charty 77. Ve vazbě od 6.5.1981 - obvinění z údajného podvracení republiky /§ 98/1,2,a,b/ v souvislosti s případem "franc.kamionu". Propuštěn z vazby 27.5.1982, tr.stíhání zastaveno nebylo. /250/

43. Anton Smíd, nar. 5.5.1955, Na křižovatkách 74, Bratislava, archivář FN v Bratislavě. 27.3.1983 při razii proti členům františkánského řádu zatčen na základě obvinění dle § 178 /maření dozoru nad církvemi a nábož.společnostmi/.14.7.83 propuštěn z vazby. Měst.prokuratura v Bratislavě vzala žalobu zpět, tr. stíhání trvá. /324,334/

44. Pavel Stancek, nar. 1960, dělník. 26.4.1981 odsouzen k 1 roku podmíněně na 3 roky za údajné porušení dozorčí /nebo jiné/ služby /§ 286/1/ a za pokus o habobení státu světové soc.soustavy a jejího představitele /§ 8/1 k § 104/ - viz též E.Adámek. /244/

45. MUDr. František Trojan, katolický duchovní, vězněný v 50.letech. V procesu s J.Bártou odsouzen k 15 měsícům podmíněně na 3 roky za údajné maření dozoru nad církvemi a nábož.společnostmi /§ 178/. /221,234/

46. Jiří Tůma, při razii proti členům františkánského řádu vzat 27.3.1983 do vazby na základě obvinění dle § 178 /maření dozoru nad církvemi a nábož.společnostmi/. Po několika týdnech propuštěn. Tr.stíhání trvá. /324/

47. Aleš Zlámal, Praha, katol.kněz bez st.souhlasu, inv.důchodce, člen františkánského řádu. 27.3.1983 při razii proti členům tohoto řádu zatčen a obviněn dle § 178 /maření dozoru nad církvemi a nábož.společnostmi/. Po několika týdnech propuštěn. Trestní stíhání trvá. /324/

Tato sdělení nezahrnují případy dalších 149 osob, kterými se VONS zabýval, kde včak již trest byl vykonán, nebo trestní řízení skončilo.

Mimosoudní represe

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných během své činnosti informoval i o mimosoudních represivních zásazích. Jde o krátkodobé zadržení /většinou do jednoho týdne/, osobní a domovní prohlídky, různé druhy ponižování, bití, omezování svobody pohybu, střelení bytů a domů, pokousání policejním psem, odcizování či poškozování věcí, fotografování a filmování, poškozování pověsti a další. V této oblasti byly evidovány případy 373 osob, z nichž mnohé byly takto postiženy opakováně.

Přitom znova upozorňujeme, že VONS je v daných podmínkách schopen zaregistrovat a získat patřičnou dokumentaci jen k nepatrnému zlomku případů soudní i mimosoudní represe.

Mezinárodní solidarita

VONS si uvědomuje význam mezinárodní solidarity a snaží se projevovat solidaritu s pronásledovanými obhájci lidských práv v zahraničí. Dosud tomu tak bylo v těchto případech:

Martha Rosa Aguero, Rudolf Bahro, Albin Feréz, Zviad Gamsachurdia, Alexander Ginzburg, Kim Te Džung, Tadeusz Kolano, Marab Kostov, Jan Kozłowski, Jacek Kuron, Jan Witynski, Adam Michnik, Piotr Naimski, Jurij Orlov, Viktoras Pjatkus, Andrej Sacharov, Kazimierz Switon, Anatolij Scăranskij, Tatána Velikanovová, Edmund Zadrożny.

Jýbor na obranu nespravedlivě stíhaných
Československá liga pro lidská práva
člen Mezinárodní federace pro lidská práva

oooooooooooo

Jiří Ruml: O raketách a vyvrácených vratach od stodoly

Napřed jsem chtěl psát o Lendlovi. To bylo v době, kdy jeho tenisové rakety

zasměstnávaly unás mysl lidu obecného více než rakety jiného druhu. Šlo o to, že náš nejlepší tenista byl vyřazen ze státní reprezentace a kdekdo tehdy litoval, že ho u nás doma už ani neuvidíme. Nejvíce pak ministr financí.

CELÝ SVĚT JE PROTI RAKETÁM, křičely hlasitě palcové titulky, až jsa se divil tomu náhlému pacifismu v marxieninské zbrojnici neviděnému, ale vše se postupně vysvětlilo. Protestovat se má pouze proti raketám západním, kdežto rakety východní musíme velebit. Prostě: jsou rakety zlé a rakety hodné, jedny jsou válečné a jedny mírové. Jen jestli je tohle rozlišení zřejmé i tém raketám.

A tak došlo k paradoxu vskutku dějinnému. Jeden týden se jako na povel a pod přísnou kontrolou účasti pochodovalo ulicemi našich měst s transparenty - NE!! RAKETÁM -, aby hned za týden účastníci mírových manifestací byli vystavováni psychickému a morálně ekonomickému nátlaku říkat ANO zbraním hromadného ničení na území vlastního státu. Nebo to snad již není náš vlastní stát?

Zrovna nedávno se vzpomínalo, jak za války okupanti udělali z Neveklovská střelnici pro své kumpanie SS. Ted má být střelnici celá naše republika a ty mírové rakety mají název stejně nelibozvučný, ale to je spíš nepodstatná slovní hříčka.

Už vidím, jak v kterémisi úřadě si mne ruce, že konečně ze mne dostali přiznání, které se jim nepodařilo získat při dvojím informativním pohovoru před příslušníky Státní bezpečnosti. Poprvé za mnou přijeli do práce, podruhé mě odvezli na policejní stanici v místě bydliště a neustále kroužili okolo toho, co Charta 77, oni říkají takzvaná Charta nebo nepřátelské seskupení, co chystáme za dokument "v návaznosti na zostenou mezinárodně politickou situaci" a zda budeme demonstrovat na Staroměstském náměstí.

Ani slovo přímo o raketách, jakoby čekali, že o nich začnu sám, ale já odmítá odpovídat na kladené otázky, jsa poučen z anglických detektivek, že cokoliv řeknu jim do protokolu, bude určitě zneužito proti mně, a navíc znám z historie, že už jednou se před staroměstskou věží konala poprava českých páni.

Možná kdyby se zeptali rovnou a bez protokolu, co říkám raketám, odpověděl bych bez váhání, že jsem proti, nebot žádná nálož není natolik márová, aby nebyla sdostatek ničivá, a myslím si, že nikdo nemá právo usilovat druhým o život nejen raketami, nýbrž vůbec. Ani u dopravních letadlech, ani na Grenadě, kde uvítali svého predstavitele ledva se vrátil z návštěvy Prahy a Budapešti kulkou do hlavy, a vyprovokovali tam invazi téměř válečnou. Někdo se zkrátka přehorlivě snaží, aby od stěbla chytla celá stodola, ale to je příliš vysoká politika, já měl pravděpodobně na mysli takové to drobné ničení všude kolem nás.

Už deset let jezdíme do jižních Čech na chalupu a s hrůzou zjišťujeme, jak jde všechno cugrunt. Jednou tam udělají na polích meliorace tak šikovně, že se podmáčí vzrostlý les a ten při prvním nárazu větru téměř celý padne, potom se snaze odvodnit louky, zbaví naopak vody místní Nebeský rybník, jindy zas plní plán těžby tím, že pokácí borový háj, který taky půjde do háje, vlastně asi jinam, nebot denně tu kolem jezdí těžkotonážní vlaky a kamiony s dřevem do sousedního Rakouska, pak zatopí idylické údolí Malše a přitom zplundrují přilehlou památkovou křížovou cestu v Klimově. Mezitím z celého revíru zmizí večerá polní a lesní zvěř, protože všude navezli tuny umělých hnojiv. Clověk zůstává dosud zachován, ale v jaksi horším provedení.

Když je rozryta jedna polní cesta, traktor hbitě proklestí jinou jako někde v širé stepi, jenže tady vzrostlým obilím, a proč mu to mít za zlé, když jindy padne při manévrech za obranu vlasti půl brambořiště či nějaký ten hektar jeleniny. Clověk tak přivykne hromadné devastaci, že při honbě za normohodinami klidně přejede tu slepici, tam králíka, který hledal svobodu a našel smrt, a když není v cestě nic živého, aspon poválí plot, nebo srazí kus střechy na staré kovárne. Svého času jsme si stěžovali, že JZD Obránců míru usklenilo v sousední zrekvírované stodole chemikálie, které nám kazí vodu ve studni. Uznali to a zavezli celou stodolu slamou tak vehementně, že už dvakrát prorazili zadní dřevěnou stěnu až na náš dvorek a krátce na to vyvrátili přední křídlo vrat od této stodoly. To se stalo 3. října 1980. Vrata zůstala ležet v trávě a shnila tam.

Ve srovnání s křížujícími raketami, jejichž plochá dráha letu zleva i zprava může zutínat nejen špičky posledních skomírajících smrků, je tohle prkotina. A taky by bylo přehnané vinit z toho současný režim, ale kdo vyrůstá v neúctě k majetku druhých, přestává si véžit i majetku společného, a kdo je lhostejný k přírodě, potratí časem vztah k životu. Nevědomky k i k tomu vlastnímu. Stodola za našimi humny se nových vrat sotva dočká, když obránci míru mají ted jiné

starosti... Jen abychom jednou nelitovali, že jsme byli tak neteční.

11.listopadu 1983

oooooooooooo

Krátké zprávy

Další reskce československých státních orgánů na spontánní mírovou iniciativu. Dne 1.listopadu 1983 došlo v n.p. Geofyzika Praha k úřadu nezorganizované protestní podpisové akci. Velký počet zaměstnanců vyjádřil svými podpisy souhlas s obsahem dopisu prezidentu a vládě ČSSR. Text dopisu: "Poté co bylo rozhodnuto o rozmístění jaderných zbraní v Československu, opět naléhavěji pocitujeme ohrožení naší země, celého světa a všeho lidstva nesmyslným množením zbraní. Pokud mluvíme o míru opravdu upřímně, nemůžeme být lhostejní k žádnému zbrojení a proto protestujeme jako proti jaderným zbraním kdekoliv na světě. Protestujeme i proti jejich rozmístění v Československu!"

První akce proti podepisování této výzvy zahájil již druhý den ředitel závodu MNDr. Ivan Linhart. Vyhrožoval okamžitým prepustěním ze zaměstnání a uděním StB. Podpisovka však přesto pokračovala dál. Zřejmě proto zahájilo 11.listopadu StB mezi zaměstnanci závodu zastrašovací akci. Podle dosud neúplných údajů bylo zatím sedm pracovníků odvezeno k výslechům. Vyšetřovatele především zajímalo jaké bylo přesné znění dopisu - předstírali, že text k císpozici nemají, a přitom vše prý nasvědčuje tomu, že obsah byl zaměřen jednostranně protičeskoslovensky. Dále chtěli vědět kdo s dopisem přišel, jestli na ně vyvíjel nátlak, kdo ze zaměstnanců podniku podepsal, a jestli si uvědomují, že podpisem takové výzvy, protestující proti rozmístění jaderných raket na československém území, podkopávají obrannschopnost státu. Výslechy zatím absolvovali: Jitka Salamánková, Marie Endrlová, Václav Benda a Rudolf Simek, kteří svoje podpisy neodvolsali, a Marie Dolejší, Miroslava Walterová a Karel Salanský, kteří svoje předchozí podpisy zrušili. Veichni vyslýchání údajně popřeli, že by k podpisu byli donuceni.

oooooooooooo

Opis oznamení vyvěšeného v polovině září:

Sbor pro občanské záležitosti při radě MNV Starý Jičín oznamuje tímto občanům, že po schválení radou MNV a 13.plenárního zasedání MNV byla od 1.8.83 uvedena do provozu smuteční síň pro vykonávání obřadů se zesnulými.

Výpis ze schválení provozního řádu pro průběh smutečních aktů:

V obci Starý Jičín budou pohřební a hřbitovní služby zajištěny prostřednictvím drobných provozoven při MNV Starý Jičín, které budou spravovat všechny hřbitovy obcí /Palačov, Starojická Lhota, Starý Jičín/ a ve spolupráci s pohřební službou OPKS Nový Jičín a matrikou zajišťovat technicko-administrativní stránku a úpravu vlastního protoru souvisejícího s pohřebním obřadem ve hřbitovním areálu.

Smuteční obřady se zemřelými, kteří budou uloženi do země na hřbitově na Starém Jičíně, proběhnou ve smuteční síni.

V případech církevních pohřbů Dub, Heršmanice, Starojická Lhota, Palačov, budou pohřební obřady probíhat jako dosud, je však nutné, aby členové sboru pro občanské záležitosti používali na své spoluobčany v tom smyslu, aby i u těchto pohřbů byla využita smuteční síň na Starém Jičíně.

Občanské pohřby pro všechny části se budou konat ve smuteční síni. Budou-li pozůstalí trvat na konání mše za zesnulého, proběhne tato v kostele před nebo po hlavním rozloučení ve smuteční síni.

Z tohoto důvodu je nutné, aby pozůstalí, kteří budou vyřizovat smuteční rozloučení se zesnulým se bezprostředně po úmrtí obrátili na správce smuteční síně s. Aloise Vahalíka, bytem Jiřina č.10, tel.21489, nebo na Zdenku Pospěchovou, bytem Vlčnov č.85, tel.21470, s kterými bude dohodnut průběh smutečního rozloučení.

předseda SPOZ

Svatoslav Vahalík v.r.

Vznikla paradoxní situace: nikdo nezakázal nosit při pohřbu zemřelé do kostela, ale od srpna se nestalo, aby pozůstalí a účastníci pohřbu dostali se se zemřelým do kostela, ač v několika případech o to usilovně žádali na MNV Starý Jičín.

oooooooooooo